

Две песме – Јелена Асенов

ЖЕНА

Бодљикавом жицом обавијена.
Водом црном окупана.
Сузом горком храњена.
Крвљу дојена.
Пелином појена.
Трњем обасипана.
Увелим цвећем покривена.
У окриљима ноћи сакривена.
У самоћи заточена.
Мукама ојачана.
Неподобна.
На све спремна.
Без страсти уцвељена.
Насмејана.
Тугама мучена.
Бригама утучена.
Свима поручена.
Од свих одбачена.
Жена.

СРЦА МЛАДА

Од очаја оседеће власи,
на лицу заденути боре.
Очи искра неће да краси,
свитаће мутне зоре.

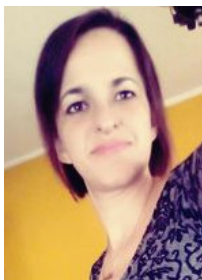
Измаглица времена,
у њој јаке коби.
Бића крхка, плашна,
такве су данас доби.

Оковани једом,
страхом притискани.
Нејаки пред бедом,
са свих страна стискани.

Сакривена радост,
ако је и има?
Данас живот чине,
често нити тмина.

Ланци кости леде,
где је љубав сада?
Која утвара уђе
у та срца млада

О ПЕСНИКИЊИ

Јелена Асенов. рођена је 26. фебруара 1993. године у граду на Дунаву, Смедереву. Још од најранијег детињства почела је да показује интересовања за поезију и прозу. Воли да чита наше и стране писце. По занимању је туристички техничар. Удата је и има петогодишњег сина.

Објавила је до сада пет песама у пет зборника поезије неафирмисаних писаца, као и на бројним књижевним порталима. Песме су јој углавном засноване на истинитим догађајима.

Већ осам година живи у Крагујевцу.